

Lukunäyte Helena Sinervon runokokoelmasta

Väärän lajin laulut

WSOY, 2010

PÄÄ

Lääkäri taluttaa minut peilin eteen ja kysyy
huomaanko minä miten pääni roikkuu,
olenko aina roikottanut sitä? Minä siristelen
kalpeassa valossa ja nenäni takaa
heijastuu kaavio ihmisaivoista.
Siinä lukee mantelitulmake ja aivolisäke,
ja minua naurattaa kovasti se lisäke, pää
painaa monta kiloa, siinä on paljon kannettavaa
pienelle lapselle, ei sitä kainalossa pidä raahata.
Lääkäri sanoo ettei pää ole jalkapallo
ja nostaa minua leuasta, lavat rutisevat
kun ranka oikenee, hän kysyy onko minun pääni
ollut joskus pystyssä, yritä muistaa, yritä muistaa,
milloin ja mihin tilanteeseen se liittyy,

ja minä ryntään ulos siitä huoneesta,
on säännättävä kosken rantaan ja sillalle,
minä nojaan kaiteeseen ja katselen
miten höyry pursuaa tehtaan ikkunoista.

HELENA SINERVO

www.helenasinervo.fi